

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація
"Свобода", 30 Montross St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXV Ч. 243 ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, СЕРЕДА, 8-ГО ЛИСТОПАДА 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, NOVEMBER 8, 1978 No. 243 VOL. LXXXV.

Реорганізаційна Комісія УНСоюзу відбула перші наради

Джерзі Сіті. — У суботу, 21-го жовтня ц. р., тут в приміщенні Головної Канцелярії УНСоюзу відбулися перші наради Спеціальної Реорганізаційної Комісії, що її покладав до життя Головний Уряд під час перших повоєнних нарад на початку вересня ц. р. Встановлюючи Реорганізаційну Комісію, Головний Уряд доручив їй виробити ряд рекомендацій, включено з можливими змінами статуту, щоб, примінивши нові організаційні методи, запобігти спадкові членства та забезпечити постійний ріст цієї найбільшої і найстаршої української організації у вільному світі.

У нарадах взяли участь: Головний Предсідник УНСоюзу д-р Іван Філіс, який ними проводив, члени комісії — заступник головного Предсідника д-р Мiron Куропас, головний організатор Василь Орловський, гол. контролери д-р Богдан Футей і проф. Іван Телюк, головні радні Анатолій Дорошенко, Євген Репета, п-і Текля Мороз, яка секретарювала, і проф. Тарас Шмагала. На нарадах різногласно були присутні головний секретар Володимир Сохан і головний касир п-і Уляна Дячук.

Під час нарад присутні взяли до уваги інформації, що їх подав д-р Іван Філіс, на підставі зустрічі з урядовцями Греко-католицького "Соединення", і д-р М. Куропаса, на підставі подібної зустрічі з представниками братської організації "Сини Норвегії". Обидві ці організації проводять широкі братські активності і вказують постійний ріст в членстві.

В Українському Музеї виставлять твори Никифора

Нью-Йорк. — Тут в Українському Музеї в Нью-Йорку відбудеться від 11-го листопада ц. р. до 28-го січня 1979 року виставка творів відомого, найвісного українського малайра Никифора в десятиріччя його смерті. Виставку зорганізувала Марія Шуст, директор музею, з допомогою поста Вадима Лесича, автора монографії "Никифор з Криніч". В каталозі виставки є коротка стаття п-і Ірини Петренко-Федюшин, викладача мистецтва в Джонс-Джей Коледжі. Уклад виставки виконав — Зенон Фешик, директор виставок у музеї Свік Центр у Філадельфії.

Никифор, народжений в 1895 році, прожив майже все своє життя в Кринічці на Лемківщині (тепер Польська Народна Республіка). Никифор, син глухонімої жінки і невідомого батька, був майже глухим від народження. Бувши неграмотним і майже калікою, знаходив найкращий вихід для самовияву в кольорах і лінійках. Як Вадим Лесич стверджує, — у монографії про нього, акварелі і граві Никифора характерні риси майстерня і субліміна кольористична вразливість. Його найкращі твори виявляють велику силу уяви і мистецьку винахідливість та є висловлені з великою ширістю та з майже дитячою наївністю. Можна з його праць — наче нове відкриття. Кожне зображення предметів, ситуацій чи постатей є наче появою з іншого світу, кожноразом бачено наче б очима дитини, яка вперше відкриває для себе доволі світлий світ кризь призму своєї дитячої мітології.

Никифорові праці перше виставлено у Львові на виставці Українських Мистців Самоуків в червні 1938 року (105 акварель). Але щойно в 1950-их роках його

Комісія різногласно прийняла до відома лист Степана Скубіка, українського громадського активіста з Вашингтону, який є професійно затруненим в ділянці життєвого забезпечення і який був присутній на нарадах Головного Уряду минулого вересня. Позаякмовишся з рекомендаціями С. Скубіка, Головний Екзекутивний Комітет планує запросити його на чергові наради Реорганізаційної Комісії, які мають відбутися в суботу, 2-го грудня ц. р. Комісія різногласно рекомендувала Головному Екзекутивному Комітету взяти до уваги можливість порад професійних знавців в справах братської активності. Члени Комісії і Головного Екзекутивного Комітету висловилися однодушно, що будь-які зміни в методах праці чи в структурі УНСоюзу повинні бути внесені виключно по лінії інтересів УНСоюзу, в дусі збереження його українського змісту і в цілях зміцнення його для добра цілої української громади й українського народу. Рекомендації цієї Комісії повинні бути оформлені перед черговими нарадами Головного Уряду в травні наступного року для його розгляду.

Для кращої відатності і прискіплення праці, Комісія створила сім підкомісій, делегуючи кожній з них вузько окреслені завдання:

- 1) Підкомісія у справах членства (активність, відділення, роль Окружних Комітетів, якими забезпечення, суспільне членство і забезпечення, братська активність, спортивні програми); до підкомісії

(Закінчення на стор. 4)

ЗСА і Китай співпрацюватимуть на відтинку енергетики

Пекін. — Секретар енергетички Джеймс Шлесінджер заявив в кінці минулого тижня, що між З'єднаними Штатами Америки і Китайською Народною Республікою було досягнуто порозуміння про співпрацю на відтинку енергетики. Шлесінджер пояснив кореспондентам на пресовій конференції деякі деталі цього домовлення, яке охоплюватиме не тільки виміну вже готовими сировинами, але також досліді і розбудову деяких, зокрема нафтових копалин. Секретар енергетички ЗСА перебуває в Пекіні вже від 24-го жовтня ц. р. і перевів там цілий ряд розмов з представниками китайського уряду, включно з головою і прем'єром КНР Гуа Кую-фенгом, який дуже цікавився такою співпрацею.

Згідно з інформацією Департаменту енергетики представники обидвох кра-

їн вже розпочали підготовчі праці, а окремі комісії займаються розпрацюванням технічних справ. Представником такої комісії з американської сторони є Джон Дойч, директор дослідів енергетики у згаданому Департаменті. "Ми встановили рамову програму співпраці", заявив Шлесінджер кореспондентам, — і обидві сторони задоволені з неї, тому треба сподіватися, що вона буде корисно розвиватися".

Шлесінджер підкреслив, що було говорено про справи видобутку нафти, вугілля, природного газу тощо. Була мова також про створення комісії, яка займалася б поширенням співпраці. Запитаний як така співпраця розпочнеться, що перед підписанням дипломатичних зносин з Китаєм, Шлесінджер відповів, що на його думку така співпраця вже розпочалася.

В'єтнам більше не вимагає „повоєнної допомоги” — інформує Венс

Вашингтон. — Під час пресової конференції минулої п'ятниці, 3-го листопада, державний секретар Сайрус Венс формально повідомив, що комуністичний уряд В'єтнаму відкинув свою ранішу вимогу, щоб ЗСА дали їй азійський країні „повоєнну фінансову допомогу”, заки Ганой погодиться на нормалізацію політичних та інших зв'язків із Вашингтоном.

Вже раніше речники Ганой у своїх публічних виступах перестали згадувати про „повоєнну фінансову допомогу”, але щойно минулої п'ятниці уряд ЗСА офіційно повідомив, що в'єтнамські чинники формально відкинули свою до теперішню вимогу.

Венс під час пресконференції теж сказав, що це не відомо коли будуть встановлені нормальні зв'язки з В'єтнамом, додаючи, що навіть ще не вирішено чи ті зв'язки взагалі будуть встановлені.

Державний секретар також підкреслив, що хоча ЗСА бажать кращих зв'яз-

ків з комуністичним Китаєм, то справа встановлення нормальних відносин з Пекіном теж ще не вирішена.

Щодо нового договору із Союзом в справі обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ II), Венс висловив надію, що до остаточного порозуміння дійде ще в цьому році, але зразу підкреслював, що не може запевнити, що це станеться.

Венс різногласно висловив опонію, що діяльність марксистського „Патріотичного Фронту”, який веде збройну боротьбу проти тимчасового уряду Родезії, як теж акції родезійських урядових військових частин проти партизанських баз у сусідніх країнах, є поважними перешкодами до остаточного замирення в тій африканській державі. Однак, уряд ЗСА далі надіється, що конфлікт в Родезії пошастить злікуватися і що такі незабаром дійде до мирного перебрання влади чорною більшістю шляхом вільних виборів.

Косигін проголосив висліді збору зерна

Москва. — Голова Ради Міністрів СССР Алексій Косигін проголосив в суботу, 4-го листопада ц. р., висліді збору зерна і похвалився, що в цьому році Союз зібрав 230 мільйонів тонн, болей на 10 мільйонів тонн більше, як це сподівалися советські господарники і деякі західні сільськогосподарські спеціалісти, в тому числі також Департамент сільського господарства ЗСА.

Косигін, який виступив на телевізійній сітці, в передачі з Кремля відмітив, що дані про щорічний збір зерна базовані на останніх звідомленнях республіки і області. Деякі західні дипломати, познайомившись з основними даними такої советської статистики підкреслюють, що у зв'язку з мокрим літом в деяких районах СССР, велика частина збору напевно пропаде в магазинах, бо зерно в такому стані випріває і його треба осушати з магазинів.

Реальною цифрою збору було б, на думку західних спостерігачів, приблизно 210 мільйонів тонн, що все одно перевищувало б збір з 1977 року, який дав 195 мільйонів тонн.

Покинчи не відомо чи Советський Союз скорочуватиме свої закупки зерна за кордоном, зокрема в ЗСА, Канаді, Австралії і інших

Мистецька виставка В. БАЛАСА В САН ДІЕГО

Сан-Дієго, Каліф. — В дніх від 26-го вересня до 22-го жовтня ц. р. відбулася самостійна виставка ліопритів Володимира Баласа в місцевому Інституті Мистецтва, де мистец є членом. У зв'язку з цим, в недільному числі газети „Сан-Дієго Юніон” була надрукована стаття пера мистецького критика Річарда Райлі, ілюстрована трьома знімками виставлених праць. Автор статті підкреслює не тільки високий мистецький рівень виставлених праць, але також тонко проаналізував їх психологічний характер. Понад кількість закуплених на виставці праць залишились рекордом в історії цієї мистецької установи.

Москва протестує проти засуду двох советських шпигунів

Москва. — Советський Союз назвав процес над двома советськими шпигунами — Вальдіком Енгером і Рудольфом Чернаєвим, судовою фарсою, а газета „Известия”, яка є органом Верховної Ради СССР, заявила у своєму виданні з суботи, 4-го листопада ц. р., що суддя Фредерік Лейсі проголосив 50-річний засуд для них з метою здобути номінацію на губернатора штату Нью-Джерсі і піддержку федерального уряду.

В офіційній ноті, переданій Державному департаменту советським амбасадором Анатолієм Добриніним, говориться, що процес був „заздалегідь запланованою провокацією уряду ЗСА і його службовців з Еф-Бі-Ай”. Нота домагається, щоб уряд ЗСА негайно звільнив засуджених шпигунів і дав їм можливість повернутися на батьківщину.

Як відомо, 39-річного Вальдіка Енгера і 33-річного Рудольфа Чернаєва було заарештовано 20-го травня ц. р., а пізніше засуджено на 13-денному процесі за те, що вони займалися шпигунством на користь Советського Союзу і купили за 20 000 доларів засекречені матеріали від лейтенанта Артура Ліндберга про оборону З'єднаних Штатів Америки і її новачну зброю, головню подводні човни з атомовими ракетами і електронічні прилади для поборення під-

водних човнів. Після визнання їх винними лавою присяжних, суддя Лейсі проголосив 30-го жовтня ц. р. вирок засуду 50 років ув'язнення для кожного за шпигунство і нанесенні шкоди для оборони ЗСА. Шпигуни залишилися однак покищо на волі під особистою опікою амбасадора Добриніна і у пов'язанні з апеляцією, яку їхні адвокати внесли до Найвищого Суду ЗСА.

Генрік Боровік пише в „Известиях”, що службовики Еф-Бі-Ай з розумом запланували цю „судову комедію”, щоб „поставити нові перешкоди на шляху співпраці між ССР і ЗСА”. Советський автор відмічує, що вже самий 50-річний засуд є „злочинним самим в собі”.

„Але для чого суддя Лейсі визначив такий фантастичний присуд?”, — запитує Боровік в „Известиях” і відповідає, що суддя Лейсі планує кандидувати на губернатора штату Нью-Джерсі і що йому офіційно піддержку у Вашингтоні.

Лейсі, запитаний в Нью-Йорку, відмовився відповідати на советські закиди. Газети пригадують, що весною 1977 року Лейсі дійсно був опублікований заяву, що він планує покинути свою долетерішню працю і буде старатися здобути номінацію Республіканської партії на губернатора. Цю справу використали тепер советські пропагандисти.

Єгипет вимагає точніших постанов відносно палестинців

Каїр/Єрусалим/Вашингтон. — Хоча протягом останніх днів поширювалися чутки, що остаточна версія єгипетсько-ізраїльського мирного договору буде готова вже цього тижня, то в неділю, 5-го листопада, єгипетський прем'єр Мустафа Халіл заявив, що таке передбачення неможливе, бо Каїр хоче раніше запевнити, щоб сепаратний мир між Ізраїлем і Єгиптом був „тісніше пов'язаний” із справою загального замирення на Близькому Сході, зокрема з розв'язкою майбутності окупованих арабських територій на західному березі ріки Йордан і біля міста Гази, тобто з розв'язкою палестинської проблеми.

Єгипетсько-ізраїльські переговори продовжуються у Вашингтоні, а у відповідь, 7-го листопада, мали повернутися з Каїру та Єрусалиму представники цих двох країн, які одержали нові інструкції від своїх урядів. Державний секретар Сайрус Венс передбачує, що тепер можна буде злікуватися всі існуючі розбіжності, але єгипетські дипломати розглядають це можливість більш песимістично.

У неділю в Багдаді, Ірак, закінчилися 4-денні наради лідерів всіх арабських держав, крім Єгипту, в яких брали участь теж провідники Палестинської Визвольної Організації (ПВО). Хоча радикальні лідери закликали до встановлення дипломатичних і економічних санкцій проти Єгипту за те, що президент Анвар ель-Садат хоче підписати сепаратний мир з Ізраїлем, то помірковані та консервативні арабські провідники добились того, що ця Арабська Ліга тільки видала спільний заклики до єгипетського уряду відмовитися від мирного договору з Ізраїлем, але не встановила жадних санкцій.

Між іншим, під час наради Арабської Ліги в Багдаді до Каїру була прибула 4-членна делегація від Ліги, яка мала на меті перекопати президента Садата припинити переговори з Ізраїлем, обіцяючи Єгиптові 10-річну фінансову допомогу, яка

виносила б 5 мільйонів доларів річно, але Садат та інші урядовці відмовилися навіть зустрітися з цією делегачією, а президент Садат у парламенті гостро натавав цей крок Арабської Ліги та заявив, що „Єгипет не дасть себе купити і ніяка сила не зможе виманити нашу країну”. Він різногласно хвалив президента Джиммі Картера за його заходи відносно замирення на Близькому Сході, заявляючи, що дійсно Картер заслужив Нобелівську Нагороду Миру, яку цього року призначено Садатові та ізраїльському прем'єрові Менахемові Бегінові, додаючи, що найменше президента Картера на що нагороду в наступному році. Садат натомість гостро натавав Советський Союз і радикальних лідерів арабського світу за їхні спроби перешкодити замиренню на Близькому Сході.

Є. ПРОНЮК ВИСТУПАЄ В ОБОРОНІ Ю. ОРЛОВА

Нью-Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — Євген Пронюк, 1936 року народження, колишній співробітник Інституту Філософії Академії Наук УССР, арештований в 1972 році і засуджений на 7 років таборів суворого режиму і 5 років заслання, вислав заяву до Верховного Суду Російської СФРСР, в якій протестує проти зумисних знущань над політв'язнями в концтаборах СССР. Заява була написана у зв'язку з касаційною скаргою видатного діяча російського правозахисного руху Юрія Орлова та в його обороні.

Поширену в самвидаві заяву Пронюка передано в цілості в перекладі з російської мови.

„Я, Євген Пронюк, прошу взяти до уваги моє свідчення в справі Юрія Орлова, звинуваченого у наклепі на умови ув'язнення політичних в'язнів у таборах, у зв'язку з розглядом його касаційної скарги.

Для політв'язнів примусова важка праця є справжнім батоном, засобом розкладу їх особистості і фізичного знищення. Ось в установлені ВС-389/35 і ВС-389/36 є токарні дільниці. В уст. ВС-389/36 є цех (ч.1) з нещадними умовами праці.

Техніки безпеки на цих підприємствах не дотримуються. В уст. ВС-389/35 існує дільниця шліфування, де немає вентиляційної системи. Порох з наждаку і металю висить у повітрі всіх приміщень дільниці. Крім того, не враховуючи елементарних правил техніки безпеки, у цій же дільниці приміщенні фрезерні верстати. Порохом і чадом з шліфувальних верстатів віддаються не тільки шліфувальники, але й фрезерувальники. В уст. ВС-389/... робітникам на виробітку (?) не видають респираторів, бо їх немає.

Важкою мукою для політв'язнів примусова робота є тому, що люди інтелектуальних професій (поети, літератори, науковці, робітники, художники, лікарі, викладачі, інженери) не в силі виконувати штучно збільшені норми виробітку. Ці норми розраховані на людей, які привикли до фізичної роботи та які мають нормальне харчування і відпочинок (чого не мають в'язні). Робота тут тягнеться з дня на день. Крім того табора адміністрація, без жадних підстав, безконтрольно підвищує норми виробітку.

Отак, не впровадивши

ніжких технічних нових удосконалень, адміністрація піднесла норми виробітку на виробітку з 525 до 659 штук, на складанні панелів з 578 на 668 (кінець 1977 року). Цю норму треба досягнути тільки інтенсивністю праці самого в'язня. Загальні норми виробітку в таборах підприємствах є вищі, ніж у таких самих підприємствах поза таборовою системою. Наприклад, на турбогенераторному заводі норма виробітку на складанні панелів для вільнонаємних робітників є 575 штук, а для в'язнів — 668 штук.

Адміністрація переслідує тих, які не в силі виконати ці норми. Ось, при кінці 1976 року за невиконання норми виробітку в уст. ВС-389/35 покарано журналіста В. Марченка, який має хворобу нирок, а який виконував план на 80-90 відсотків. У цьому ж таборі в квітні ц. р. заборотили в ПКТ 50-річного літератора С. Сверстюка, якому виконати норму на токарському верстаті не під силу. В уст. ВС-389/36 влітку 1977 року за невиконання норми переслідували і карали літератора І. Світличного. Йому було не під силу носити важкі скрині з частинками. За це саме в листопаді 1977 року посадили в ШІЗО С. Сапелюка. В лютому ц. р. був покараний за невиконання норми А. Здоровий. 10 березня ц. р. посадили в ШІЗО за це ж культурного робітника М. Слободяна. Демонстраційним знущанням було впровадження на роботу голодуючих: 7 жовтня 1977 року — біолога С. Ковальова на четверту добу голодуєчки і 8 жовтня 1977 року — хірурга І. Кукаєвського на п'ятий день голодуєчки. До того ж на нічну зміну до коцегарні. 30 жовтня ц. р. за невиконання норми (виконував на 82 відсот.) вніесли перше покарання мені і пообіцяли застосувати всі міри репресій, якщо я й далі не виконуватиму норми.

На підприємствах цієї ж установи (ВС-389/36) немає душі і теплої води. Робітники в гарячих цехах і токарі мнються, як і всі — змороженою водою з рікою. В роздягальні немає індивідуальних шаф для одягу. Чистий одяг брудниться на загальних вішаках.

Від 1977 року табора адміністрація перестала видавати взуття, як спецодяг, для робітників у спеціальних цеху ч.1. Визму в цеху ч.2

(Закінчення на стор. 4)

У Філадельфії публіка привітала вибір Кралі і двох Князівен Української Преси

Філадельфія, Па. (Л. К.). — Спільними стараннями Фінансової Комісії Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО), що її на протязі довгих років очолює п-і Марія Харина, та Спільки Українських Журналістів Америки, головною якою другий рік підряд є ред. Ольга Кузьмич, у суботу, 4-го листопада ц. р., тут в аудиторії св. Йосафата відбувся 6-ий Баль Української Преси.

На 6-му Балю Української Преси у Філадельфії. (Зліва): Оксана Марія Куровицька — друга Князівен, Лідія Фещенко-Чопівська — Крала та Наталка Олександрівна Ковалишина перша Князівен Української Преси.

Біля 450 осіб, мешканців цього міста та околищ, овацією і бурхливими оплесками привітали новобрану Кралу Української Преси 1978 — ясноволосу, 18-річну Лідію Фещенко-Чопівську, репрезентантку журналу „Екран”, як різногласну першу „Князівен” — 19-річну Наталку Олександрівну Ковалишину, репрезентантку газети „Народна Воля” та другу Князівен — 17-річну Оксану Марію Куровицьку, репрезентантку пластового журналу „Юнак”, що їх вибрало 6-членне журі у такому складі: ред. журналу „Веселка” Володимир Ба-

рагура — голова та члени: мистецький малайр — Стефанія Бернадіна, головний редактор „Народної Воли” — д-р Василь Модрич-Верган, піаністка проф. Наталія Котівич та проф. д-р Наталія Пазунок.

(Закінчення на стор. 4)

СВОБОДА

UKRAINIAN newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07310.

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ У СКЛАДІ (поазбучно): Любова Колесняк, Володимир Левицький, Зенон Силик (тепер виконуючий обов'язки голови Колегії), Василь Тершаковець і Євген В. Федоренко.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1978.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНАОу 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Добрі поради

Недавно група американських науковців і політичних діячів, які були чи далі є зв'язані з Об'єднаними Націями, передали Державному департаменту записки, в якому твердять, що теперішня політика ЗСА на тому міжнародному форумі, зокрема від початку каденції теперішнього американського посла до ОН Андрію Янга, намагається встановити безприкладного беззаставдя і тому Америка втрачає свій попередній вплив на діяльність цієї міжнародної організації. У той же час ці науковці та політичні діячі запропонували ряд заходів, які могли б виправити ситуацію.

Хоча в цьому заклику є багато пропозицій, які були представлені вже раніше та іншими особами, то деякі із порад заслуговують на серйозну заставу з боку Державного департаменту і Білого Дому, як рівножисі ЗСА до Об'єднаних Націй.

Наприклад, щоб протиставитися блоку комуністичних держав і країн "третього світу", які використовують механізм Об'єднаних Націй для своїх вузьких політичних цілей, то, що скажуть свої пропозиції, а відкидають пропозиції ЗСА та інших країн вільного світу, автори заклику пропонують Америці прикласти всіх зусиль, щоб створити ще тіснішу коаліцію з країнами Західної Європи, Японією та деякими приязними економічно незалежними державами для виготовлення сильної стратегії. Генеральна Асамблея чи подібні комісії або комітети ОН часто відкидають пропозиції окремих країн вільного світу, то що діяльність і політика цих країн не є скоординована. Брак скоординованої дії країн вільного світу частинно спричинився до того, що Комітет ОН щодо прав людини, проти великої логіки і проти всіх незалежних доказів, що совєтський диктаторський режим порушує всі права своїх громадян — недавно позитивно оцінив світське союзу уряду по стан прав людини в Совєтському Союзі.

Згадані науковці і політичні діячі теж закликають, щоб ЗСА відмовилася призначувати фонди на програми ОН, які Вашингтон вважає, що вони допомагають майже виключно комуністичним і деяким диктаторським режимам держав "третього світу". Як кажуть американці: "гроші говорять". Наприклад, коли на початку 1976-го року Державний департамент повідомив, що ЗСА зменшує витрати на закордонну допомогу для тих держав, які в Об'єднаних Націях постійно голосують проти ЗСА і безпідставно критикують Америку, а натомість "принципово" здержуються від критиків Совєтського Союзу, то тоді сталося майже "чудо", бо деякі азійські та африканські країни, які до того часу завжди закликали проти пропозицій ЗСА, почали дещо частіше здержуватися від голосування, але навіть часами підтримувати американські рекомендації.

Теперішній уряд президента Джиммі Картера повинен частіше використовувати ці самі методи, які аперше застосовано на початку 1976-го року, — закликають згадані науковці і політичні діячі. Вони правильно зауважують, що Америка, яка з усіх членів ОН дає найбільші суми на вдержання цієї міжнародної організації, так може і повинна застосовувати відповідні заходи, щоб заставити комуністичні держави, а зокрема країни "третього світу" до більшої об'єктивності у їхніх виступах на форумі Об'єднаних Націй.

Доброю порадою треба вважати також пропозицію, щоб ЗСА в загальному вели більш рішучу та гострішу політику в Об'єднаних Націях, подаючи до відома всім членам ОН, що хоча Америка готова на будь-яку співпрацю та на будь-які корисні компроміси, проте не дозволить на зловживання її доброю волею. Більш рішуча та гостріша політика ЗСА на форумі ОН вже раніше частинно виправдала себе, коли послом до цієї міжнародної організації були Деніел П. Мойніген і Білліам Скентон. Вона напевно виправдалася б і тепер, але раніше конче треба, щоб на місце теперішнього посла Андрію Янга був призначений більш відповідальний і досвідчений дипломат.

Роман С. Голіят

СІОНІСТ ПРО ІЗРАЇЛЬ

У журналі "Форейн Афферс" за осінь 1978 рік Нагум Гольдман, президент і основник Світового Жидівського конгресу і колишній президент Світової сїоністичної організації й конференції щодо Жидівських матеріальних вимог супроти Німеччини, у своїй статті п. н. "Сїоністична ідеологія і дійсність Ізраїля" кидає ряд думок і висновків щодо сучасного положення жидівської держави.

Гольдман, автор численних праць скінчив 83 роки. Маючи 13 років він виголосив свою першу сїоністичну промову, тобто, за його словами, він має право говорити про 70-річну історію сїонізму.

Він переконаний, що сучасний Ізраїль є третім "коммонвелтом" у жидівській історії, як також кульмінаційним пунктом 2-ох тисяч років жидівських молитов по шлому світі за їхній поворот до своєї рідної держави, а зокрема тепер, коли мають нагоду повернутися, більшість воліє залишитися у їхньому розсіянні.

Коли Теодор Герцель писав про жидівську державу і негідно описав скликав у 1894 році перший Сїоністичний конгрес, то в Палестині було тоді приблизно 60 тисяч жидів, які жили як національна меншина між численним багатомільйонним арабським населенням. Гольдман звертає на це свою увагу тому, бо, мовляв, він бачить глибоку мурашину у вислові Гете, що нарід і людство мусить жити "згідно зі законом, за яким вони почали своє існування". У продовженні Гольдман каже, що жидівський нарід є напевно єдиним у світі, який завдає своє збереження не так економічній, політичній чи військовій силі, але своїм ідеалам — релігійним, культурним і соціальним. Якщо ролі жидівського народу визначала дійсність жидівської історії, то він напевно був би вже давно зник. Були часи, в яких було, може, не більш як один або один і пів мільйона жидів на світі, але вони на протязі 2-ох тисяч років пережили дискримінацію, брак рівноправності і переслідування. Кульмінаційною точкою був антихристичний голокост, що його жиди пережили не з причини їхньої сили, але з причини їхньої відданості своїм ідеалам і своїй непохитній вірі в краще майбутнє, "вибраним народом", у прихоті Месії. Із-поміж багатьох держав, які поклали на протязі останніх 50 років, Ізраїль — єдиний, походження якого не в дійсності, але в ідеалі, не у фактичній ситуації, але в надії і вірі народу.

Представники сїоністичного руху були завжди переконані, що араби

примуть жидів із відкритими руками і будуть захоплені, що вони принесли на Середній Схід владу, ідеї і знання західно-європейської й американської цивілізації. Із цієї ілюзії — внаслідок браку політичного досвіду жидів на протязі 2-ох тисяч років життя в діаспорі — сїонізм зробив несвідомий промах, бо зигнорував важливість ставлення арабів до зреалізування сїоністичних аспірацій. Провід сїоністичного руху, до якого "я належав на протязі кількох десятиріч" — пише Гольдман, зосереджувався головним чином на підтримці великодержав і світової опії, і в тому мав успіх, доказом чого свідчить рішення із 1947-го року.

Президент Рузвельт, повернувшись з конференції в Ялті і після розмови з Ібн Савдом перестерігав жидів, що вони беруть на себе великий ризик, коли задумують творити свою державу. Подібний погляд передали в 1948 р. державний секретар Маршал Моше Шаретт і державний підсекретар Лопетт у розмові з Гольдманом. "Тяжко зрозуміти, як такий мудрий нарід, розсудливий і інтелектуальний як жиди, не можуть собі уявити, що виглядає на акцептування арабами жидівської держави дійсно похмуро і виникнення мир не буде в скорій майбутності".

З одного боку 100 чи 120 мільйонів арабів, наставлених проти 3-ох мільйонів жидів — а навіть чотири чи п'ять мільйонів у майбутності — і навіть їх вроджена інтелектуальність не дозволить їм у короткому часі вивчити, як користуватися наймодернішою зброєю. На тому місці автор твердить, що Ізраїль не може всецільно розраховувати на постійну й шлюкиту допомогу Америки, арабська бо оліва також має вплив на американську політику.

У біблійній і побіблійній історії жидівської держави було багато різних кордонів в різних часах між Ізраїлем і його сусідами, але ані біблія, ані Талмуд не визначає, які ті кордони повинні бути.

Одна з причин жидівського збереження, це лояльність жидівського народу до своїх традицій, в що дехто правильно може сумніватися, чому араби або американці мають бути зобов'язані до обійняти жидівського Бога? Великі релігійні жидівські провідники, з якими Гольдман обговорював це питання беззастережно твердять, що це є проти духа жидівського права, в якому добробут кожної людини є великим законом, а не війна і ризик життям тисяч

(Закінчення на стор. 4)

Андрій Качор

СВІТОВА КООПЕРАТИВНА РАДА ТА ЇЇ ЗАВДАННЯ

У рамках Третього Світового Конгресу Вільних Українців в Нью Йорку, в другій половині листопада 1978 року відбулися різні з'їзди, конференції, наради і збори різних українських світових об'єднань, рад, комісій і комітетів, що працюють в системі СКВУ.

Відбудеться також Світова Конференція українських кооперативів, або точніше кажучи, відбуються перші Загальні Збори Української Світової Кооперативної Ради, яка була створена 31-го жовтня 1973 року на Другому Конгресі СКВУ.

З того приводу варто пригадати українській громаді у вільному світі про існування та працю українських кооперативів і їх набуток у поодиноких краях нашого поселення та подати інформацію про створення Української Світової Кооперативної Ради, як найвищої ідеологічно-координаційного центру української кооперації в діаспорі.

Треба було пройти довгий піонерський шлях кооперативної праці, зужити багато зусиль, щоб дійти до того, що 15-го листопада 1967 року, під час Першого СКВУ в Нью Йорку, з ініціати "Кооперативної Громади" у Вінніпегу, Координаційного Комітету Українських Кредитових Кооперативів у Торонто та Товариства Української Кооперації (ТУК) в Нью Йорку, відбулася Кооперативна Конференція, на якій схвалено дві короткі, але дуже важні резолюції, які звучали:

1. З метою зберегати, плекати й розвивати кооперативну ідею у всіх краях нашого поселення, при допомозі українських кооперативних підприємств, що стоять на службі нашого народу в діаспорі, рекомендуємо в кожній країні вільного світу, де діє окреме українське крайове представництво й де зорганізовано хоч 3-4 українські кооперативи, створити для них при крайовому представництві ідеологічно-організаційну кооперативну надбудову у формі "Кооперативної Ради".

2. Крайові Кооперативні Ради, для завершення своєї координаційної кооперативної праці в ширій діаспорі, створюють свою надбудову при Секретаріаті СКВУ, у формі Української Світової Кооперативної Ради, із завданням ідеального проводу, обліку наших господарсько-кооперативних сил у вільному світі та репрезентації українського кооперативного руху на міжнародних кооперативних конгресах.

Щоб цю постанову перевести в життя, треба було знову що проблему обговорити з Президією Секретаріату СКВУ, зокрема з президентом Президії Секретаріату СКВУ о. д-ром В. Кушніром і виключним директором Президії д-ром М. Соновським, які доілювали ролі української кооперації в житті нашої спільноти в діаспорі і які допомагали, авторів цих рядків, створити при Президії Секретаріату СКВУ окрему Комісію для кооперативних справ. Кооперативна Комісія оформила себе кореспондентським шляхом у такому складі: інж. Качор — голова, В. Ситник і О. Плешкевич — заступники голови, І. Шварчук — секретар і д-р В. Шкурор — член Комісії. Цю Комісію 10-го травня 1969 року Президія Секретаріату СКВУ офіційно затвердила і про неї повідомлено українські кооперативи та українську громаду окремим пресовим комюнікатом з датою 10-го червня 1969 року. З перенесенням канцелярії СКВУ з Вінніпегу до Нью Йорку Комісія очолює дир. О. Плешкевич, а інж. А. Качор залишився заступником голови.

Завданням Кооперативної Комісії було:

1. Нав'язати організаційний контакт з українськими представництвами в тих країнах, де такі представництва зорганізовані і при їх допомозі, або безпосередньо при допомозі української преси підшукати українські кооперативи у країнах вільного світу та нав'язати з ними кореспондентський зв'язок, користуючись допомогою СКВУ та усіх українських крайових центрів.

2. Започаткувати облік українських кооперативів у вільному світі та поінформувати громаду про працю тих кооперативів.

3. Підготувати ґрунт для створення Кооперативної Ради у тих країнах, де діють українські кооперативи.

Цю підготовчу роботу Кооперативна Комісія зробила. У Канаді Кооперативну Раду створено 10-го жовтня 1971 року. У ЗСРолі Кооперативної Ради перебрало на себе Товариство Української Кооперативної Ради. Маючи формально існуючих дві Крайові Кооперативні Ради і присутніх представників наших кооперативів з Австралії, Аргентини і Європи, на Другому Світовому Конгресі Вільних Українців у Торонто, відбулася Друга Світова Конференція українських кооперативів з участю 50 делегатів і на цій Конференції створено Українську Світову Кооперативну Раду, як самостійний ідеологічно-координаційний центр вільного українського кооперативного руху в діаспорі.

До Президії Української Світової Кооперативної

Телефонний нотатник

[З мого вікна]

Малий кишеньковий нотатник з підручними телефонами друзів, — зовсім мені розтратився. Темно-зелені політурки ледве тримаються разом, картки розлітаються часто губляться навіть.

Поки привикнеш до своєї телефонної книжки, слід помучитися з нею, освітлює з чистістю карток, з новістю свіжих політурок.

Це, гей би міняти старого, сердечного друга за незнане знайомство, за нову непевну дружбу.

Отож, купую нову книжку, знову ж із зеленими політурками, близькою моєї старої, таким чином, заміна стає легша, стає безболісна гейби, самообманна навіть.

Перенесення прізвищ із старої книжки в нову, праця нелегка. Там же копіюється імена майже одно на одне, часто вперек навіть, (книжка дещо замала) і треба, здається, доброго ошадності паперу і чіткості літер, щоб змістити знову всі числа і всі знайомі адреси ближчих і дальших друзів.

Коли одні пані вкрали злотці торбничку, забрали ключі і гроші, і всі документи навіть, то вона побивалася бідна за телефонною книжкою. Бо що варта людина, коли її відотять від зовнішнього світу, від злуків з тими, без яких, гейби в "одиночці", людина, здала на самотність, і довту, гнітучу мовчанку.

Та ось, за дуже короткий час, новий адресар лежить у мене готовий. Білі мілія, і чисті, білі сторінки говорять як же промовисто, що настали в книжечці зміни, когось у списку бракує, хтось відійшов...

Книжечка, колиш заміла, тепер навіть порожня, навіть порожня.

Опустіли цілі картки, і пустітимуть далі, бо такий вже закон природи, і від нього нікому не втекти.

А тих, що лишилися ще в моїй телефонній книжці зберігаю з шанобою і увагою, як зберігається скарб, що його не дати ні за гроші, ні за вартісні бонди.

Бо широго друга і доброго, злививши за ніщо не купити.

втеч, крім козаків, не було зовсім.

Крім того, населення Далекого Сходу доставало значну кількість хліба закупленого в Манджурії, і голоду, який був в Україні, не було... Ми в Манджурії ніколи не чули про це, а "холоди" ввійшли там із значним запізненням.

Елмгирет, Н.Й. 1. Світ

Від 1930 року тільки окремі втікачі переходили кордони Далекого Сходу до Манджурії, серед них член Центральної Ради О. Сніжний. Починаючи від 1932 року було тяжко перейти кордон, бо також з манджурської сторони устійнилася японська воєнна охорона. Селянських масових

показували життя та діяльність недавно померлого прем'єр-міністра КНР Джо-Ен-лая.

Праворуч скверу — т. зв. Велика Народна Заля, що її було побудовано на протязі десяти місяців в 1958-59 роках; у ній може вміститися до 10 000 людей. Це тут з нагоди приїзду Річарда Ніксона в 1972 році влаштовано прийняття та обід для 5000 гостей.

А посередній цього самого скверу — пам'ятник Героям Народу — каміний обеліск висотою 36 метрів побудований в пошану тих, хто загинув під час революції. Наріжний камінь під цей обеліск поклав Мао Тсе-тунг.

Нарешті, на цьому самому Тіен Ан Мен сквері, трохи далі на південь від пам'ятника Героям Народу, стоїть величезний чотирикутний будинок мавзолея та Меморіальна Заля, де зберігаються тілні останки Мао Тсе-тунга (хоча самі китайці звичайно називають його здебільшого скорочено — черман або голова Мао). На жаль, нам не довелося піти до мавзолею, бо в ті дні він був замкнений. Нам лише сказали, що Мао там лежить у кришталевому саркофагу, накритий прапором китайської Комуністичної партії.

Як ми вже зазначали, міститься воно тут, поблизу "серця Пекіну", на півночі від Тіен Ан Мен скверу; це комплекс будинків чи палаців, який в основному побудовано в 1406-20 роках, і який нараховує разом понад 9000 кімнат. Це найбільший у світі комплекс забудов, в якому будь-коли жили чи живуть монархи. Одночасно це є також величавий символ традиційно-національного Китаю та його класичної архітектури. Це місто складається із паладоподібних будинків різноманітного кольору, назви яких говорять самі про себе. Напр., перший з них т. зв. Меридіан або Південний Палац, який відкриває вступ до "Забороненого Міста". Це з цього палацу імператор керував військовими церемоніями та проголошував початок кожного нового року (як бачимо, в ті часи навіть календар був сферою впливу імператора).

[Продовження буде]

Д-р Юліан Мовчан

У ЧЕРВОМУ КИТАЇ

[2]

Але покищо ніяких змін не видно. Правдоподібно, вони виходять з прагматичного погляду: чому ломати договір, який коштує або сорочку накласти? А тим більше було б забагато мороки жінкам із їхніми суконками тощо. Чи не краще й практичніше носити зажди те саме?

Китайський "масовий спорт"

Дивлячись крізь вікно того самого готелю, ми тут могли спостерігати ще одне явище, що його, мабуть, не побачите у ніякій іншій країні. Це — масова гімнастика, що її застосовують китайці.

Ось, на тротуарі біля телеграфного столба, немолодий китайський енергійно штовхає своїми руками в повітря наче хоче когось заволодіти багнетом. Недалеко від нього якась жінка по черзі високо піднімає то одну то другу ногу. Тому, хто ніколи не був у Китаї або ніколи не чув про такого роду масовий спорт, особи, які щось подібне виправляли б на вулиці, могли б здаватися ненормальними. Але в Китаї — це цілком нормально явище!

Крім індивідуальної гімнастики, існує та ж гімнастика масова чи групова. Наприклад, вранці перед початком праці або під час обідньої перерви люди виходять на подвір'я під звуки маршової музики чи під команду одного з робітників починають робити різного роду рухи своїм тілом, бо вони кажуть, що це дуже добре впливає на їхнє здоров'я та на самопочуття. І напевно також унеможливило відкладання непотрібного сала за ширкою, бо проблема надмірної ваги тіла в Китаї не існує. І тому, якщо час-від-часу тут на вулиці зустрінете понад 200-фунтову "тушу" в людській подобі, то можете бути певним, що це не китайське а якийсь турист — переважно з Америки або Німеччини.

У Китаї ви є великою атракцією

А вишовши на вулицю, на вас зразу скеровуються очі китайців, зокрема, молодих нас не в не в, а якийсь дракон з двадцятьма рогами. Ще гірше, коли на якийсь час зупинитесь, скажімо, купити морозиво. Не мине й кількох хвилин, як велика юрба вами зацікавлених так густо вас обступить, що мимохідь вам робиться незручно, що ваша скромна особа стала об'єктом такого великого зацікавлення. Вони вас не чіпляють і негідно, коли ви йдете, уступаючи з дороги. Але чомусь в'їдливо пронизують вас своїми очима. В чому справа?

А в тому, що майже три десятирічж (від 1949 р.) Китай фактично був відмежований від європейсько-американського світу, це й довело до того, що більшість молодих китайців ніколи не мали змоги бачити інших від себе, зокрема білих людей, і, мабуть, саме цим можна пояснити їх зацікавлення білою людиною. Бо уявив собі, що до якогось провінційного українського села чи міста приїхала б група африканських негрів. Счевидно, що все село тоді збіглося б аби побачити інших від себе людей. Так само тепер з білими в Китаї.

Ще про велику китайську стіну

Дві години їзди потягом на північ від Пекіну — і ми вже є майже в підніжжі Великої Китайської Стіни — одного із семи "чуд" світу.

Початок побудови Великої Стіни починається ще з часів відомого в історії Китаю т. зв. Весняно-Осіннього Періоду, тобто, приблизно 700 років перед нашою ерою, коли феодалні князі, які володіли північними провінціями Китаю, вирішили побудувати оборонний вал або стіну, яка б захищала їхні землі від нападу північних монголів. 221-го року перед РХ, коли Китай був об'єднаний в одну династію Чіна, роз'єднані частини Стіни вирішено було також сполучити в одну Велику Стіну довжиною в 5000 км, або 3100 миль. Понад 300 000 осіб переважно полонених працювало над закінченням цього гігантського будівельного проєкту. Скільки загинуло або було покінчено людей під час цієї роботи, історія, звичайно, не подає, бо й ніхто точно цього не знає і ніколи не буде знати. Тому, що фундамент Стіни

був зроблений з великих кам'яних брил, а верхні частини вимуровано з великих плит цегли, тому така солідна побудова цього валу змогла встояти протягом тисяч років перед руйнуючою дією дощів, снігових, сонця та вітрів.

Пересічна висота Стіни має 6,6 метра, а ширина її "хребта" 5,8 метра, тобто по ній можуть вільно бігти шестеро запряжених коней. Підраховано, що якщо ввесь камінь та цеглу, з якої побудовано Стіну покласти в один рядок, то ними можна було б оперезати земну кулю поясом висотою шість футів. Кожних кількост метрів Стіни побудовано двохповерхових мурованих будинки — місця для військової залоги та запасів зброї.

Але в міру зростання військової техніки, від кінця XVI сторіччя все частіше здобували й переходили ворожі війська, і тому її оборонна ефективність ставала все меншою. Та не зважаючи на це, Велика Китайська Стіна залишається незаперечним продуктом індустріального генія китайського народу, його віковичного славою і гордістю.

„Серце Китаю“

Таким „серцем“ вважають Тіен Ан Мен — майдан або сквер у Пекіні. Його величина — 98 акри. Тут, навколо цього майдану і на ньому розташовані споруди (подібно до Червоної Площі в Москві, відомі не тільки в Китаї, але й поза його кордонами).

Праворуч від скверу — Ворота або т. зв. Брама Небесного Миру — масивна, побудована в китайському національному стилі 1412 року камінна споруда, за якою починається славне „Заборонене Місто“ або Імперіальний Палац Ку Кунга з його 9000 кімнатами.

По обидвох боках скверу — величезні портрети вождів „світового пролетаріату“ та комунізму — ліворуч — портрети Маркса та Енгельса, праворуч такого самого розміру портрети Леніна та Сталіна.

Ліворуч скверу — два величезні будинки Музею Революції та Історичного Музею. У той час, коли Історичний Музей замкнений від початку т. зв. Великої Пролетарської Революції, що почалася 1966-го року, Музей Революції був відчинений і в ньому

Об'єднання Мистців України в Америці
136 Друга Авеню, Нью Йорк, Н. Й.

улаштує

ВИСТАВКУ КАРТИН

ОЛЬГИ ДЯДИНЮК

з років 1949-1978

Відкриття

в неділю, 12 листопада 1978 р., год. 1 по пол.
Виставка відкрита до 27-го листопада 1978 р. від год. 6-8
у будні, а в суботу і неділі від год. 1-8 веч.

УКРАЇНЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ
БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Т-во Українських Інженерів Америки
(ТУІА) — Відділ Нью Джерсі

запрошує Членів і Гостей на

ДОПОВІДЬ

о. проф. д-ра ЮРІЯ ШУМОВСЬКОГО

на тему:

„Житлове будівництво доісторичної лю-
дини і техніка виробу знаряддя”.

в суботу, 11 листопада 1978 р. о год. 7 веч.
в залі Української Православної Церкви
836 Lyons Avenue, IRVINGTON, N.J.

Осередок СУМА в Пассейку, Н. Дж.
улаштує

ОСІННЮ ЗАБАВУ

в суботу, 11 листопада 1978 р., год. 9 веч.
в Українській Централі,
240 Hope Avenue, PASSAIC, N.J.

Грає оркестра „Сини Степів”

Вступ: \$6.00 — дорослі, \$3.00 — молодь.
Сходи замовляти у п. Драйчука, тел. Українська Централі
— 473-9805 або до п. Драйчука, тел. 471-1345.
Вечірній стрій побажаний.

Український національний комунізм на
історичній пробі доби українізації
1923-1933 рр.

Перша лекція з циклу „Проблеми української політичної
думки XX сторіччя” — програми організованої
МЕТРОПОЛІТАЛЬНИМ ВІДДІЛОМ УКРАЇНСЬКОГО
ДЕМОКРАТИЧНОГО РУХУ —
буде виголошена

Д-ром В. ГРИШКОМ

Субота, 11 листопада ц. р., год. 6-та веч.
Велика зала Пласту, 144 Друга Авен., Нью Йорк
ГОСТЯМ РАДІ!

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСОЮЗУ!

Українська Вільна Академія Наук у США

Масно честь запросити Вас на

ПЛЕНАРНУ КОНФЕРЕНЦІЮ

ЮРІЙ ШЕВЕЛЬОВ —

„БУТИ УКРАЇНСЬКИМ УЧЕНИМ: ВАСИЛЬ СІМОВИЧ”

Засідання відбудеться

в неділю, 12-го листопада 1978 року, о 2-й годині по пол.
у будинку Академії: 206 Вест 100-та вул., Нью Йорк, Н. Й.

УКРАЇНСЬКИЙ
МУЗЕЙ

повідомляє, що

в суботу, 11-го листопада 1978 року, о год. 1-й по пол.
у приміщенні Українського Музею, 203 Друга Авеню, в Нью Йорку
відбудеться

ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ

Никифор з Криниці —

майстер наївного малярства

Виставка триватиме до 28-го січня 1979 року.

Час і години відвідин Музею:

середа, субота і неділя: 1-5 по пол., п'ятниця: 3-7 вечора
Вступ: дорослі — \$1.00, емерити і студенти — 50 центів.

СВІТОВА СЕСІЯ УКРАЇНСЬКИХ
ЖУРНАЛІСТІВ

3 нагоди

III СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

у Нью Йорку, Н. Й.

відбудеться

в середу, 22-го листопада 1978 року

СВІТОВА СЕСІЯ
УКРАЇНСЬКИХ
ЖУРНАЛІСТІВ

присвячена темі:

„СУЧАСНА УКРАЇНЬКА
ЖУРНАЛІСТИКА”

В ПРОГРАМІ:

- Доповіді:
 - ред. ІВАН КЕДРИН-РУДНИЦЬКИЙ, ЗСА: Політична думка і преса;
 - ред. МИРОСЛАВ СТИРАНКА, Європа: Рух спротиву і преса;
 - ред. ІРИНА МАКАРИК, Канада: Українська журналістика і телевізія.
 - Інформація про стан української преси в поодиноких країнах (Реферують голови Спілок Українських Журналістів або делегати з країн поза американським континентом).
 - Дискусія
 - Питання відновлення Світової Федерації Українських Журналістів.
 - Схвалення постанов і резолюцій.
- Сесія відбудеться в ГОТЕЛІ „АМЕРІКАНА” в Нью Йорку, при 801 Сьомій Авеню, там де відбуватиметься III СКВУ.
- ПОЧАТОК СЕСІЇ в середу, 22-го листопада ц. р., о год. 6-й по пол., ТОЧНО.
- До участі запрошуємо усіх українських журналістів.
- УПРАВИ СПІЛКИ УКРАЇНСЬКИХ
ЖУРНАЛІСТІВ АМЕРИКИ І КАНАДИ

Вшановуючи пам'ять Дорогого Приятеля-Кооператора

сл. п. Михайла Волошина

складає 50.00 доларів
на Патріарший Фонд.
Володимир БІЛОВУС з Родиною

Ділимося сумною вісткою, що 3-го листопада 1978 року
упокоївся в Бозі, на 90-му році життя,
наш Найдорожчий МУЖ І БАТЬКО

бл. п.

ЮРІЙ ДУТКА

уродженець Буковини, б. надіслектор державних залізниць в Станіславові.

ПАНАХИДА в понеділок, 6-го листопада 1978 р.,
о год. 8-й веч., в похоронному заведенні Литани-Литани,
801 Springfield Avenue, Іраїнгтон, Н. Дж.

ПОХОРОН у вівторок, 7-го листопада 1978 р., о год.
8:30 ранку, з того ж похоронного заведення до церкви св.
Івана Хрестителя, відтак на український православний
цвинтар св. Андрія в Бавид Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

ЯРОСЛАВА — дружина

ОРЕСТ — син

Ближча і дальша Родина

У ДРУГУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Незабутньої
ДРУЖИНИ, МАМИ І БАБЦІ

бл. п.

МАРІЇ МИКУЛИНЕЦЬ

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в середу, 8-го листопада 1978 року
в церкві св. Ів. Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.

Про молитви просять:

чоловік — ФЕДІР

син — СТЕФАН з дружиною і дітьми

дочка — ІРИНА з чоловіком і дітьми

дочка — АННА МАРІЯ

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Дорогого і Незабутнього ДРУГА

бл. п. проф. д-ра
МИХАЙЛА МИХАЙЛОВИЧА
НЕСІНА

була відслужена

ПАНАХИДА

в суботу, 4-го листопада 1978 року

в церкві св. Юра

880 St. Antoine St., LACHINE, Que., Canada

Нашій Дорогій Льолі, Дружині Покійного складаємо
глибоке співчуття.

Родина АНАТОЛІЯ БІЛОЦЕРКІВСЬКОГО
Родина АНДРІЯ ЧЕСНІЙШОГО
НАДІЯ ЗУБЧИНСЬКА з Родиною

У ПЕРШІ РОКОВИНИ СМЕРТИ

блаженної пам'яті о. крилошанина

ІВАНА ПРОКОПОВИЧА

будуть відслужені

ПОМИНАЛЬНІ БОГОСЛУЖЕННЯ
з ПАНАХИДОЮ

У ЦЕРКВАХ:

св. Архистратига Михайла в Дірборні, Міш., 12-го листопада
1978 р., о год. 11-й ранку;

св. Івана Хрестителя в Детройті, Міш., 13-го листопада 1978 р.,
о год. 9-й ранку;

Непорочного Зачаття Пресв. Діви Марії в Гемтремку, Міш., 13-го
листопада 1978 року, о год. 7:30 ранку.

Про це повідомляють всіх Приятелів:

СТЕПАНИДА ПРОКОПОВИЧ, мати

ІРИНЕЙ ПРОКОПОВИЧ, син

ВОЛОДИМИР ПРОКОПОВИЧ, брат

МАРІЯ ГОЛОД, сестра

Замість квітів на могилу

бл. п. Юрія Вонторського, б. мігра прав
в смутку по Товаришіві і Приятеліві
складають 50.00 дол.
на Український Науковий Інститут
Гарвардського Університету
1581 — 83 Massachusetts Ave., Cambridge, Mass. 02138
Ярослав і Дарія з Вергановських ВИННИКІВ

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими,
що по довгій і тяжкій недугі, заосмотрена Найсвятішими
Тайнами, упокоїлась в Бозі,
5-го листопада 1978 р., в Нью Брансвіку, Н. Дж.
наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА І БАБЦІ

бл. п.

ТЕТЯНА КУШНІР

нар. 20-го серпня 1918 року в с. Вишенька Мала, Україна.

ПАНАХИДА у вівторок, 7-го листопада 1978 р., о год.
8-й веч. в похоронному заведенні Goven, 233 Sommerset
Street, New Brunswick, N.J.

ПОХОРОН в середу, 8-го листопада 1978 року, о год.
10-й ранку до церкви Пресв. Марії в Нью Брансвіку, а опісля
на цвинтар св. Андрія в С. Бавид Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

муж — ТЕОДОР

дочка — МАРІЯ

внук — ВАСИЛЬ

та ближча і дальша Родина

тут і в Україні

Дня 5-го листопада 1978 року, після тяжкої і тривалої хвороби
помер старшина Визвольних Змагань

бл. п.

ОЛЕКСАНДЕР ОНИКІЄВИЧ
ДАНЧЕНКО

про що з сумом сповіщають:

дружина — АНАСТАСІЯ

дочка — ВАЛЕНТИНА СТАЛОВІР з родиною

син — МИКОЛА з родиною

пасербиця — НАТАЛІЯ РОМАНОВА з родиною

ЗАУПОКІЙНА ВІДПРАВА відбудеться в Українській Православній Церкві у м.
Річмонд, Мейн, у вівторок, 7-го листопада 1978 року, о год. 11-й ранку, а опісля
ПОХОРОН на місцевому цвинтарі.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що в суботу, 28-го жовтня 1978 року в Апопке, Флориди,
по довгій і тяжкій недугі, з волі Всевишнього
відійшла у Вічність,

моя Найдорожча ПОДРУГА ЖИТТЯ

сл. п.

ЕВФРОЗИНА МАРІЯ
ФІЦИК-МУСИК

з МИЦИКІВ

уроджена в Синевідську Вишнім, повіт Стрий.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ започатковано в похоронному
заведенні в Апопке, Флориди, в суботу, 28-го жовтня, о год. 8:30
веч. і в неділю, 29-го жовтня 1978 р. до год. 3:30 по пол.

Всі Жителі будучого українського села попрощали Покійну
в дальшу дорогу до Лудлов, Масс., де в похоронному заведенні
в понеділок, 30-го жовтня 1978 р., о год. 7:30 була відправлена
ПАНАХИДА. У вівторок, 31-го жовтня 1978 р., о 9-й год. ранку
відбувся ПОХОРОН з церкви свв. ап. Петра і Павла в Лудлов на
кладовище св. Михайла, Glastonbury, Conn.

Горем прибитий:

муж — ВАСИЛЬ

і дальша Родина в Америці і Україні

